

הת (אילת) 19117-01-25 - מיטל ארז נ' מדינת ישראל

ה"ת (אילת) 19117-01-25 - מיטל ארז נ' מדינת ישראל/שלום אילת

ה"ת (אילת) 19117-01-25

מיטל ארז

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום באילת

[27.07.2025]

כבוד השופט סמי ישראל

החלטה

1. כללי:

בפני בית המשפט הונחה בקשה להחזרת תפוס. מדובר ברכב מסוג פורד ברונקו מספר רישוי 676-66-002 שנתפס

בקשר לתיק פל"א שמספרו 502095/2024, בו הוגש כתב אישום בתיק. 44707-12-24.

2. טענות המבקשת:

א. הינה הבעלים הרשום של הרכב.

ב. הרכב משועבד לחברת מימון.

ג. הרכב נתפס ביום 25.11.2024 על ידי משטרת ישראל, כאשר הנוהג ברכב הינו קאיד אבו-עיסא.

ד. ביום 17.12.2024 הוגש כתב אישום כנגד קאיד אבו-עיסא בבית משפט השלום באילת.

ה. בכתב האישום נטען כי הנהג, קאיד אבו-עיסא, לא שעה להוראות החיילים שהורו לו לעצור.

ו. המבקשת לא ביצעה כל עבירה שהיא ברכב.

ז. העבירות בוצעו ברכב ללא ידיעת המבקשת ו/או ללא אישורה.

ח. בקשת החילוט מופרכת על פניה, אין קשר בין מבצע העבירה ובין הבעלים הרשום של הרכב.

ט. בסופו של דבר, הוגש כתב אישום מתוקן על עבירת תעבורה.

י. המשך החזקת הרכב אינה חוקית.

3. עמדת המשיבה ו/או היחידה החוקרת:

א. בתיק הוגש כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים. במסגרת כתב האישום נתבקש חילוטו של ברכב.

- ב. יש להגיש בקשה להחזרת תפוס/חילוט במסגרת ההליך העיקרי שבו מתנהל התיק ולא בבקשה נפרדת להשבת תפוס.
- ג. ההתערבות החוזית בין המבקשת לנאשם אבו-עיסא אינה עניינה של המשיבה ויש לקיים בדיון במסגרת תובענה אזרחית בינה לבין הנאשם.
- ד. בעלה (גרוש שלה) של המבקשת טען בעדותו שהוא לא מחזיק ברכב על אף שהוא הבעלים הרשום.
- ה. המאשימה עתרה לחילוט הרכב.
- ו. יש לדון בבקשת החילוט במסגרת התיק העיקרי.
- ז. המאשימה לא מתנגדת להפרדה בשאלת החלק העונשי לבין שאלת החילוט.
- ח. במצב דברים זה, יש לדחות הבקשה.
4. ההליכים בתיק:
- א. ביום 7.1.2025 הוגשה בקשה להחזרת תפוס (=רכב).
- ב. ביום 8.1.2025 נשלחה בקשה לתגובת היחידה החוקרת.
- ג. ביום 10.1.2025 נמסרה תגובת היחידה החוקרת, ונטען כי יש להגיש את הבקשה בתיק העיקרי במסגרת כתב האישום, ולהעביר התגובה ליחידת התביעות.
- ד. ביום 13.1.2025 נמסרה תגובה להודעת המשטרה.
- ה. ביום 13.1.2025 נקבע מועד לדיון בבקשה ליום 3.2.2025.
- ו. ביום 2.2.2025 הוגשה בקשה על ידי המבקשת לדחיית מועד הדיון.
- ז. ביום 3.2.2025 ניתנה החלטה המורה על דחיית הדיון.
- ח. ביום 11.2.2025 הוגשה בקשה נוספת לדחיית מועד הדיון.
- ט. ביום 18.3.2025 הוגשה בקשה נוספת לדחיית מועד הדיון.
- י. ביום 10.4.2025 התקיים דיון בבקשה במעמד הצדדים ונקבע כי תינתן החלטה ותועבר לצדדים.
- יא. ביום 11.5.2025 נשלחה הודעה ובקשה לבית המשפט/על ידי המבקשת לכב' השופט ברגר.
- יב. ביום 15.5.2025 ניתנה החלטה לתגובת יחידת התביעות.
- יג. ביום 20.5.2025 הוגשה בקשה לבית המשפט, הופנתה לכב' השופט ברגר, צוין בכותרת הבקשה "נא להביא הבקשה בפני כב' השופט ברגר".
- יד. ביום 20.5.2025 ניתנה החלטה בבקשה הנ"ל כי הבקשה נסרקה בתיק שגוי.
- טו. ביום 21.5.2025 ניתנה החלטה על ידי כב' השופט שי ברגר, סגן הנשיא, שם קבע "בשים לב שהדיון התקיים בפני כב' השופט סמי ישראל, בבקשה להחזרת תפוס, ובמסגרת אותו דיון אף נטענו טענות ביחס לחילוט הרכב. התיק נדחה למתן החלטה (ה.ת.19117-01-25). הדיון הקבוע ליום 16.6.2025 יהא ביחס לגזר הדין בלבד. דיון בבקשה להחזרת תפוס - חילוט הרכב, יישמע בפני השופט סמי ישראל.
- טז. ביום 10.7.2025 הוגשה בקשה דחופה למתן החלטה.
- יז. ביום 20.7.2025 הוגשה הודעת ערר על היעדר מתן החלטה בתיק.

5. המשך הליכים בתיק:

ביום 22.7.25 נתן מותב זה החלטה ובה נקבע: "בטרם מתן החלטה סופית בבקשה יואיל ב"כ המבקשת להמציא בתוך 24 שעות (ימי הפגרה יובאו במניין) אישור להיותה של המבקשת הבעלים הרשום של הרכב". ואכן, ביום 23.7.2025 הומצא רישיון רכב לבית המשפט, שם מצוין כי הבעלים הינה הגברת ארז מיטל, המבקשת בתיק זה.

יודגש ויובהר כי הגם שנטענו בפני מוטב זה טענות בדבר חילוט הרכב, מוטב יידון בעילת החזרת התפוס בלבד, כאשר לגבי חילוט הרכב עומדת הזכות למשיבה להגישה בתיק העיקרי.

6. האם קמה עילה להחזקת התפוס:

א. בדיון שהתקיים ביום 4.5.2025 בפני כב' השופט שי ברגר סגן הנשיא לגזר הדין, תיאר בית המשפט את אשר צוין בכתב האישום (בגלל החשיבות נצטט את מלוא החלק הרלוונטי):

"ביום 25.11.24 בסמוך לשעה 03:08, בנקודה הסמוכה להר עיט, בשטח מדברי, נהג הנאשם ברכב פרטי תוצרת פורד בעל לוחית זיהוי ל.ז. 676-66-002 (להלן הרכב) כאשר התקבל דיווח כי הרכב נמצא בסמוך לגבול עם ירדן. צבא ההגנה לישראל (להלן צה"ל) ערך סריקות באזור כאשר רכב טנדר צבאי תוצרת מיצובישי בעל לוחית זיהוי 282998 צ (להלן הרכב הצבאי), הבחין ברכב שמגיע ממולו, כאשר הרכב הצבאי ורכב חפ"ק נוסף שהיה מאחוריו סימנו לרכב לעצור תוך שהם מהבהבים עם אורות ועם צ'קלקה. רכב הנאשם סטה סטייה חדה שמאלה על מנת לעקוף את הרכבים הצבאיים, תוך שקצין שהיה באירוע ירה באוויר מתוך חשש שהרכב יפגע בחיילים, אך גם הירי לא גרם לנאשם לעצור את הרכב והוא המשיך בנסיעה פרועה בשטח הררי בחושך, הרכבים הצבאיים נוסעים אחריו אך לא מצליחים לעוצרו, בהמשך כאמור לעיל הגיע הרכב לכביש 40, שם הקים צה"ל מחסום, כשחיילים פרוסים עם נשקים שלופים לעברו, נעצר את הרכב במחסום, במעשיו האמורים לעיל, נהג הנאשם נהיגה פוחזת תוך שהוא מסכן חיי אדם בנסיעה פרועה".

בפסק הדין בעניין ערעור פלילי 8421/12 בן חיים נגד מדינת ישראל, צוטט בה"ת ב"ש 56645-07-24 שם נקבע: "הפסיקה מייחסת חשיבות רבה לעבירה העיקרית בה הורשע המערער - סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה - אשר מעבר לסכנה שמעמידה לחייהם של עוברי אורח, מעידה על זלזול בחוק ובגורמים האמונים על אכיפתו. כמו כן עבירה זו הפכה שכיחה ביותר במדינתנו ובתי המשפט פועלים כדי למגרה".

- לזאת נבקש להוסיף כי נפסק בערעור פלילי 2410/04 אבולקעיאן נגד מדינת ישראל צוטט בה"ת הנ"ל: "...מערער נהג ברכבו בפראות בשעה הומה בטבורה של עיר ותוך שהוא מסכן את המשתמשים האחרים בדרך. חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים ואסור לה להשלים עם בריונות ופריקת עול מסוג זה, ומקל וחומר שאין להשלים עם כך כאשר מדובר בתופעה שרבים חוטאים בה. את התופעה החמורה הזאת יש למגר כדי להבטיח את שלום הציבור וגם כדי לאפשר לאנשי החוק למלא את תפקידם ללא מורא. תרומתם של בתי המשפט למאמץ שנועד להשיג מטרה זו, צריכה לקבל ביטוי ברמת הענישה הנקוטה."
- ב. הנאשם הודה והורשע בעבירה לפי סעיף 338א' לחוק העונשין, "נהיגה פוחזת" ואף הוטלו עליו עונשים המפורטים להלן:
- מאסר של 4 חודשים שירוצו בדרך של עבודות שירות.
 - פסילה בפועל של 4 חודשים.
 - מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים.
 - ג. מעובדות כתב האישום עולה כי אין ספק כי העבירה נשוא תיק זה בוצעה באמצעות כלי הרכב. מכל המקובץ עד כה עולה כי קמה משיבה הזכות להחזיק בתפוס, ברכב.
 - 7. סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי:
עיון בסעיף 32 לפח"פ ילמד כי: "רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה העבירה או עומדים לעבור עבירה או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך המשפט בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה."
מן הכלל אל הפרט:
 - א. אין ספק כי העבירה בוצעה על ידי הרכב.
 - ב. בבקשה להחזרת תפוס שהוגשה ביום 7.1.2025 נטען כי ביום 14.9.2022 נחתם הסכם למכירת הרכב במסגרתו הוסכם שמחיר הרכב יהיה על סך של 390,000 ₪. מתוך הסך הנ"ל שולמה מקדמה בסך 30,000 ₪. יחד עם זאת, לא צורף לתיק כל הסכם שנערך בין המבקשת לבין מר אבו-עיסא, למעט העבודה שצוין: "העתק אישור רישיון הרכב מסומן 1". היה מקום לצרף הסכם אשר לא צורף. אין בידי בית המשפט כל מידע על הסכם זה, מתי אמורים היו להיות משולמים יתרת התשלומים ומתי הייתה אמורה להתבצע העברת הבעלות.
 - יחד עם זאת, כאמור, נתקבל רישיון הרכב אשר מעיד כי הרכב רשום בבעלותה של התובעת, הגברת ארז מיטל.
 - ג. בבקשה להחזרת התפוס מיום 7.1.2025 ציין עו"ד תורג'מן בסעיף 9 כדלקמן:
"החתום מטה פנה לב"כ של קאיד, עו"ד אורי בן נתן המייצג את הנאשם בתיק הפלילי, לקבלת תגובתו לבקשה, ועו"ד בן נתן הודיע כי אין לו התנגדות להחזרת הרכב לידי בעליו".

- על בסיס אמירה סבור בית המשפט כי אם יוחזר התפוס הוא יוחזר למבקשת ולא למר קאיד.
- ד. טענת המבקשת כי יש להשיב לה את הרכב התפוס הינה גם עניין לדיון אזרחי שבינה לבין אבו-עיסא, שכן בפועל העבירה בוצעה על ידי הרכב התפוס.
- ה. הטענה כי הרכב רשום על שמה וכי רשמית היא בעלת הרכב, לא צריכה לפגוע בזכותה של המשיבה להחזקת התפוס, שכן על המבקשת היה לשים את ליבה לכך ששעה שהרכב רשום על שמה או שהרכב "שמכרה" מצוי בידיים אחרות, עליה לקחת אחריות.
- ו. כך באו הדברים לידי ביטוי בתיק ה"ת (י-ם) מספר 24273-06-14, מריה קציל נגד מדינת ישראל, נקבע בעמוד 3 לפסק הדין: "...בעוד שניתן אולי להבין לליבה של המבקשת ולמצוקתה האישית אליה נקלעה (על כך יפורט בהמשך) הרי שאין מקום להעדיף את טובתה על פני שלומו של כלל הציבור. בנסיבות העניין כאשר המבקשת בחרה מטעמיה שלה, לאפשר לבעלה יד חופשית ברכב, אין זה ברור כלל שייקבע כי יש לראותה כצד "תמים".
- ז. בגזר הדין תוארו מעשיו של הנאשם ברכב לרבות סיכון חיי אדם, נהיגה פוזת, עבירות שנעשו על ידי הרכב, כל אלו מקימים עילה להחזקת התפוס על ידי המשיבה.
- כאמור, כל עניין חילוט הרכב יידון בפני המותב שדן בתיק העיקרי, מותב זה דן רק בהחזקת התפוס, והחזרתו.
8. שחרור הרכב בתנאים:
- יחד עם ההחלטה כי המשיבה הזכות החוקית להחזיק ברכב, מוטב זה יבקש לבחון האם אין מקום להורות על החזרת התפוס בתנאים.
9. אין חולק כי המשיבה רשאית להחזיק בתפוס לתקופה מוגבלת, ברם אם לא הוגש כתב אישום או לא ניתנה הארכה מבית המשפט, עליה להשיב את הרכוש לבעליו. במקרים מסוימים, ניתן להאריך את תקופת התפיסה על ידי בית המשפט.
- בעניינינו יש לשקול את המשך תפיסת הרכב, במקרה זה יש לצרף מספר שיקולים:
- א. יש לשקול את האיזון בין תפיסת הרכב על מנת להגשים את התכלית הראויה של החוק, מול עניינו של הפרט.
- ב. לא אחת נפסק כי בבוא בית המשפט ליתן החלטה לתפיסת הרכב, עליו לבחון את האינטרס הציבורי מחד ואת הפגיעה בזכות הקניינית של בעל הרכב מאידך (בש"פ 668/99 עובדיה נגד מדינת ישראל, פ"ד 2464, וכן בש"פ 555/07 יחיא נגד משטרת ישראל (פורסם בנבו 6.3.07)).
- ג. הרכב רשום בפועל על שמה של המבקשת. (ראה רישיון הרכב שצורף)
- ד. למעשה ניתן גזר דין, הדיון בתיק נסתיים, כך שיש מקום בהחלט לשקול את שחרור הרכב בתנאים, שכן למעשה אין כל הצדקה להמשך החזקת הרכב. מה עוד שרשאית המשיבה להגיש בקשה לחילוט הרכב אם תראה צורך לכך בהמשך.
- ה. המבקשת לא ידעה כלל ו/או לא יכולה הייתה לדעת על ביצוע העבירות של מר אבו-עיסא.
10. אשר על כן, מורה בזאת על שחרור הרכב בתנאים הבאים:
- א. המבקשת תתחייב להשאיר את הרכב ברשותה ובחזקתה, ולהימנע מכל עשיית שינוי בזכויות הבעלות ברכב, וחל עליה איסור למסור לאחר.
- ב. הפקדה בסך של 13,000 ₪ במזומן.
- ג. התחייבות עצמית בסך של 30,000 ₪ של בעלת הרכב.
- (האמור בסעיפים ב' ו-ג' ביחס לסכומים נובע מכך שהמבקשת לא ביצעה את העבירות ברכב)
- ד. התייצבות עם הרכב לכל חקירה נוספת אשר תידרש אליה.
- 27.07.2025